

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. J. , nar. ..., ...

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**
Závodní 353/88, 360 01 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.01.2016 č.j. 3309/DS/16-3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru právního a živnostenského úřadu, ze dne 27.9.2016, č.j. 54136/2016/OP/EVKA-11, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 5.000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1 000 Kč.
2. Žalobce v žalobě namítal, že dne 31.8.2016 telefonoval vedoucí oddělení správních deliktů

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

ing. O., která mu sdělila, že oprávněná úřední osoba E.K. je na dovolené a den, na který bylo nařízeno ústní jednání (pondělí 5.9.2016), je též dnem, kdy je oprávněná osoba první den v práci. Dále paní O. žalobci sdělila, že kopie spisového materiálu pro něj bude připravena v pondělí a ústní jednání bude odloženo o 10 dní. O tomto telefonátu paní O. podle svých slov vyhotovila úřední záznam. Žalobce se dne 5.9.2016 ve 12:40 hod. dostavil ke správnímu orgánu a opětovně uvedl, že žádá o odročení ústního jednání za účelem seznámení s obsahem spisového materiálu a přípravou obhajoby. Oprávněná úřední osoba E.K. mu však sdělila, že ústní jednání odročovat nebude, protože seznámení s obsahem spisu a příprava obhajoby není řádná omluva (ačkoliv se žalobce z ústního jednání neomlouval, pouze žádal o jeho odročení). Dále E. K. vypracovala protokol o nahlížení do spisu, kde uvedla, že ústní jednání bude provedeno v nepřítomnosti obviněného. Tím došlo k porušení zásady předvídatelnosti práva, neboť za situace, kdy bylo žalobci ze strany úřední osoby přislíbeno, že mu po poskytnutí kopie spisového materiálu bude dána lhůta pro seznámení s jeho obsahem a ústní jednání se odročí o 10 dnů, tento legitimně očekával, že správní orgán bude takto postupovat, a to tím spíše, že ho informovala osoba služebně nadřízená oprávněné úřední osobě (vedoucí odboru). Žalovaný v této věci neprovedl žádné dokazování. Žalobce v doplnění odvolání žádal důkaz úředním záznamem o telefonátu, a aby ing. M.O. byla ve věci vyslechnuta jako svědek. Žalovaný důkazy neprovedl, jejich neprovedení neodůvodnil. To zakládá nepřezkoumatelnost. Žalobce byl zbaven práva mít přiměřený čas a možnost k přípravě obhajoby a byl omezen na právu seznámit se se spisovým materiálem, když toto požadoval již dne 22.8.2016, tj. 14 dní před ústním jednáním, a následně 31.8.2016, tj. 5 dní před ústním jednáním, ale realizace tohoto práva mu byla umožněna až 20 minut před ústním jednáním. Za dané situace nebyl žádný důvod nevyhovět žádosti žalobce o odročení ústního jednání. Je-li řízení o přestupku řízením o oprávněnosti trestního obvinění ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy, požívá i obviněný z přestupku práva mít přiměřený čas a možnosti k přípravě své obhajoby. Efektivní uplatnění všech těchto práv samozřejmě předpokládá, že obviněnému z přestupku budou vytvořeny podmínky pro to, aby projednání trestního obvinění mohl být přítomen. Podle rozsudku NSS č.j. 7 As 77/2012-44 ze dne 18.1.2013 správní orgán nemůže omezovat procesní práva obviněného vymezováním časového úseku, kdy je může uplatňovat, např. tím, že bude určovat, kdy se v průběhu správního řízení může seznámit s obsahem správního spisu. Žalobce se během jednání s oprávněnou úřední osobou rozhodl, že si ve věci zvolí zmocněnce. Toho si zvolil v souladu s ust. § 33 odst. 1 SprŘ udělením plné moci ústně do protokolu, a to ještě před ústním jednáním, nejpozději ve 12:50 hod. Ústní jednání se konalo v době, kdy byl obviněný zastoupen zmocněncem. Zmocněnec však nebyl o konání ústního jednání vyrozuměn. Podle rozsudku NSS č.j. 7 As 9/2009-66 ze dne 12.3.2009 musí být předvolání učiněno v takové formě, která nevzbuzuje pochybnosti, zda obviněný byl řádně předvolán. Je třeba každou pochybnost v uvedených směrech vykládat ve prospěch obviněného. Měření rychlosti však bylo provedeno nesprávně, v rozporu s návodem k obsluze. Návod a příručka operátora Ramer 10C stanoví, že "v případě měření rychlosti předjíždějících vozidel musí být rozdíl mezi měřícím a měřeným vozidlem cca 20 km/h". V záznamu o přestupku je však zobrazena rychlost měřeného vozidla 188 km/h a měřícího vozidla 117 km/h. Rozdíl tedy činí 71 km/h. Bylo provedeno měření rychlosti bez radaru srovnáním vlastní rychlosti. K tomu je v návodu k rychloměru uvedeno, že měřící vozidlo minimálně 10 s sleduje cílové vozidlo. Jako doklad přestupku musí být komplet tří snímků. Správní orgán však předložil pouze jeden snímek, přičemž měřící vozidlo se během měření rychlosti k měřenému vozidlu přibližovalo.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že měření rychlosti provedené PČR je nezpochybnitelné, neboť bylo provedeno policisty, kteří jsou k používání a obsluze radarového zařízení proškoleni.
4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 17.6.2016, podle něhož žalobce v tento den v 17:03 hod. řídil osobní motorové vozidlo značky BMW 530, RZ: ..., na silnici č. D6 u Transmotelu u obce Staré Sedlo, ve směru na Karlovy Vary a byla mu naměřena rychlost 188 km/h. Po odečtení odchylky 6 km/h byla překročena stanovená rychlost (130km/h) o 52 km/h. Měřeno bylo rychloměrem Ramer 10. Žalobce se nevyjádřil ani nepodepsal do oznámení o přestupku. Podle úředního záznamu Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje z téhož dne bylo vozidlo zastaveno u obce Nové Sedlo. Ze záznamu o přestupku pořízeného rychloměrem je zřejmá vzdálenost měření, vlastní rychlost měřicího vozidla 117 km/h, snímek má čitelnou poznávací značku a zobrazuje jediné vozidlo, celé uprostřed snímku, ve směru na odjezdu, které předjíždí v levém pruhu měřicí vozidlo. Součástí spisu je také ověřovací list k rychloměru s datem zkoušky 24.2.2016 a s platností na jeden rok.
5. Oprávněnou úřední osobou podle záznamu ze dne 15.7.2016, (sepsaného vedoucí oddělení správních deliktů Ing. M.O.), byla v dané věci E.K. Část záznamu o zastoupení této osoby v době její nepřítomnosti není vyplněna.
6. Správní orgán nařídil jednání na 5.9.2016 ve 13.00 hod, přičemž v předvolání, které žalobce převzal dne 8.8.2016, je poučení, že správní orgán může přestupek projednat v nepřítomnosti žalobce, pokud ten se bez náležité omluvy nebo bez dostatečných důvodů nedostaví. Žalobce byl v předvolání také poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že v rámci jednání mu bude umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
7. Z protokolu o nahlížení do spisu ze dne 5.9.2016 vyplývá, že žalobce nahlížel do spisu od 12.44 do 12.50 hod a byla mu předána kopie spisu. Následného jednání se žalobce nechtěl zúčastnit bez důkladného prostudování spisu. Žalobce také uvedl, že bude v řízení nadále zastupován zmocněnkyní M.Š.. Správní orgán žalobce poučil o tom, že bude jednáno v jeho nepřítomnosti podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.
8. Výzvou ze dne 5.9.2016 správní orgán žalobce (i jeho zmocněnkyni) poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům ve stanovené lhůtě do 26.9.2016. Současně byl žalobce poučen o možnosti opětovného nahlédnutí do spisu dne 26.9.2016 nebo v jiném termínu po předchozí telefonické omluvě.
9. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán uvedl, že má z provedených důkazů a listinných podkladů, zejména ze záznamu o přestupku a z ověřovacího listu k rychloměru, za prokázané, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec o 52 km/h po odečtení tolerance.
10. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný zkonstatoval, že spáchání přestupku má za spolehlivě a beze zbytku prokázané obsahem spisové dokumentace PČR, zejména záznamem radarového rychloměru RAMER 10C, z něhož je nade vší pochybnost zřejmé, jaké vozidlo a v kterém okamžiku bylo změřeno a jakou rychlostí se pohybovalo. Měření probíhalo v době platnosti ověření rychloměru. Námitky žalobce žalovaný neshledal důvodnými. Není podle žalovaného pravdou, že by nadřízená oprávněná úřední osoby slíbila odročení jednání o 10 dnů, není k tomu ani oprávněna. Termíny jednání si oprávněná úřední osoba stanovuje sama. Slutečnost, že žalobce dne 5.9.2016 uvedl do protokolu, že se ústního jednání bez prostudování spisu nezúčastní, byla jeho

rozhodnutím. O možnosti provést jednání bez jeho přítomnosti byl správním orgánem poučen. Ze spisu nevyplývá, že by žalobce požadoval odročení jednání. Protokol ze dne 5.9.2016 bez připomínek podepsal. Žalobce měl možnost seznámit se s podklady rozhodnutí v den jednání, předvolání mu bylo doručeno řádně a včas. Žalobce se rozhodl nezúčastnit jednání, nevyužil tak svého práva, nelze tudíž dovodit, že by byl krácen na svých právech. Jednání bylo podle žalovaného provedeno v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Dále se žalobce podle žalovaného mylně domníval, že pokud si zvolí zmocněnce v době mezi předvoláním a jednáním, musí správní orgán předvolat zmocněnce. Správní orgán prvního stupně měl skutkový stav za dostatečně zjištěný bez důvodných pochybností, a tak nevznikly důvody pro konání dalšího jednání. Žalovaný také neměl pochybnosti o správnosti měření, neboť bylo provedeno radarovým rychloměrem RAMER 10C s platným ověřením a policisty, kteří jsou k této činnosti oprávněni. V postupu žalobce shledal žalovaný snahu o obstrukci a účelové jednání s cílem směřujícím k zániku odpovědnosti za přestupek.

11. O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný i žalobce souhlasili.
12. Žalobu soud neshledal důvodnou.
13. Podle § 74 odst. 1 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.
14. Žalobce v žalobě nesouhlasil s neakceptací jeho žádosti o odročení jednání dne 5.9.2016 správním orgánem. Soud neshledal pochybení v postupu správního orgánu, který provedl jednání bez přítomnosti žalobce. K porušení cit. ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v daném případě nedošlo, neboť žalobce byl o možnosti provedení jednání bez jeho přítomnosti poučen v předvolání a také se v den jednání ke správnímu orgánu dostavil. Před jednáním mu bylo umožněno nahlížení do spisu. Pokud se žalobce rozhodl nezúčastnit následného jednání, nevyužil dle názoru soudu svého práva být přítomen ústnímu jednání. Správní orgán správně uvedl, že důvodem k odročení jednání nemůže být okolnost, že žalobce podle svého vyjádření dosud neprostudoval spis dostatečně „důkladně“.
15. Vzhledem k tomuto jednoznačnému závěru, který vyplynul z obsahu správního spisu, žalovaný nepochybil, když pro nadbytečnost neprovedl v odvolání navržený důkaz výsledkem Mgr. O. ani úředním záznamem o telefonickém hovoru žalobce s touto osobou, který se nadto ve spise ani nenachází.
16. Důvodem k odročení jednání není ani skutečnost, že si žalobce po doručení předvolání ještě před konáním jednání zvolil zástupce, jemuž předvolání nebylo doručeno. V takovém případě totiž předvolání doručené žalobci platí i pro jeho dodatečně zvoleného zmocněnce.
17. Za nedůvodnou považuje soud i žalobní námitku, podle které měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze, jenž stanoví, že v případě měření rychlosti předjíždějících vozidel musí být rozdíl mezi měřícím a měřeným vozidlem cca 20 km/h. Ze záznamu o přestupku vyplývá rozdíl rychlostí 71 km/h. Dle názoru soudu se žalobce v žalobě mylně domnívá, že bylo provedeno měření rychlosti bez radaru srovnáním vlastní rychlosti. V daném případě bylo měřeno radarovým rychloměrem RAMER 10C, z něhož

byl pořízen záznam o přestupku v podobě jedné fotografie.

18. O správnosti provedeního měření svědčí dle názoru soudu dostatek podkladů. Stěžejním důkazem o správnosti postupu policistů při měření rychlosti je pořízený snímek z rychloměru, jenž je zcela standardní, zobrazuje celé jediné vozidlo zhruba uprostřed snímku s čitelnou RZ. Správnost a platnost měření je osvědčena i platným ověřovacím listem k radarovému rychloměru. Ostatní listinné podklady (oznámení přestupku a úřední záznam policistů) jsou rovněž vzájemně nerozporné.
19. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 28. prosince 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně